Anul V. Nrul 7 Prețul unui exemplar 3 Lei Timisoara 15 Martie 1931

Svastica Banatului

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CREȘTINE

De sub presidenția D-lui A. C. CUZA.

ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugari și muncitori Lei 160 | Pentru bănci și fabrici . . Lei 500
Pentru intelectuali . . . . „ 250 | Abonament de sprijin . . . „ 1000
Jugoslavia 260 Dinari America 4 Dolari

Director-proprietar: ALEXANDRU ȚIERANU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: TIMIȘOARA I., Str. M. Eminescu Nr. 5.

Dlui A. C. Cuza,

preaiubitului nostru Președinte Suprem, cu ocazia împlinirii a 8 ani dela înființarea falnicei L. A. N. C. — singura cale de salvare a românilor — pe aceasta cale îi trimitem omagiile de recunoștință a tuturor cuziștilor din Banat. Să trăiască la mulți ani.

8 ANI.

Se împlinesc 8 ani, de când a răsărit soarele libertății, pentru românii împilați de jidani. Se împlinesc 8 ani, de când șeful nostru suprem Dl A. C. Cuza a pus bazele L. A. N. C. Inconjurat de un grup de oameni valoroși, a pornit la lupta sfântă și națională contra jidanilor, cari amenință să facă din România o nouă Palestină.

Da! Se împlinesc 8 ani, dela renașterea noastră națională. 8 ani, de când intelectualul luptă alături de țăran și meseriaș pentru România Românilor. 8 ani, cari au văzut numeroase jertfe depuse pe altarul idealului pur, lipsit de materialism. 8 ani de luptă, dusă împotriva jidanilor, jidăniților, francmasonilor, comuniștilor, și sectanților.

Nimic mai frumos nu va puteà fi în istoria L. A. N. C., decât acești 8 ani în cari s'a dus o luptă aprigă, o luptă titanică, pentru deșteptarea la naționalism a maselor, și pentru înfrângerea jidanilor O parte s'a împlinit alta este pe cale să se împlinească.

Acum, după trecerea celor 8, al 9 lea an ne găsește strâns uniți lângă șefii noștri, ducând lupta cu mai multă îndârjire și strigând:

Trăiască L A. N C.

conducătorii noștri.

Gh. V Stroescu

Scrisoarea unui cuzist

Stimate Domnule Țieranu,

Cu ocaziunea împlinirii a 8 ani dela pornirea luptei pentru desrobirea acestui neam, de sub jugul jidovesc, de către L. A. N. C., gândul meu se îndreaptă spre D-Voastră — unul dintre cei mai de seamă șefi ai noștri — care prin condei și viu grai luptați fără odihnă și cu mari sacrificii materiale, sub steagurile împodobite cu „Svastica", pentru binele neamului nostru.

In aceste momente sfinte și înălțătoare — pentru noi — rog pe Bunul Dumnezeu să Vă dăruiască viață lungă, sănătate și fericire de a vedeà încoronată de succes, cauza pentru care luptați.

Fiind sufletește alături de D-Voastră urez izbândă L A. N. C. și strig: Să trăiască iubiții noștri șefi!

Al D-Voastre devotat,

4 III. 1931.

Gh. V. Stroescu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

O serbare a L. A. N. C.

In ziua de 8. Martie, aniversarea a 8-a dela înființare, L. A N. C, din Timișoara a serbat-o în cadrele unei ședințe festive, la sediul ei.

Reprezentanții cuzismului, din Banat, într'un cald entuziasm au trimis o telegramă de omagiu și credință M. S Regelui și dlui A. C. Cuza.

Peste câteva ore am primit următorul răspuns telegrafic:

Dlui Alexandru Țieranu, președintele Ligii Apărării Naționale Creștine Timișoara.

Majestatea Sa Regele a binevoit a mă autoriza să vă transmit înaltele Sale mulțumiri pentru sentimentele de credință aduse de D-Voastră din partea Ligei Apărărei Naționale Creștine din Banat.

Secretar particular al M. S. Regelui:

C. Dumitrescu.

Obrăsnicia jidovească și-a ajuns apogeul.

Țăranul român excrocat de Jidani în numele M. S. Regelui.

„Svastica Banatului", ca și celelalte organe de publicitate a L. A. N. C. sub imperativul conștiinței naționale au ținut de datorință a atrage atențiunea și a preveni populația de intențiunile criminale ale perciunaților cari caută a atenta prin orice mijloc împotriva organismului Țării Românești. Ziarele cari poartă pe frontispiciul lor simbolicul semn al „Svasticei" sunt singurele cari demască această nație bestială, a cărei fii nu poartă sub moalele capului decât gânduri ascunse. Sufletul creștinului adevărat trebue să înțeleagă odată, și să reacționeze contra acestor perverși ziși Jidani, cari caută pe orice cale fie ea cât de murdară a și satisface interesele și afacerile lor talmudice.

Puhoiul jidovesc trebue distrus! Dar pentru distrugerea acestor paraziți ai societății trebue „unire'n cuget și simțiri", trebuesc oameni cu rezistență sufletească, patriotism curat, și atunci a noastră va fi isbânda.

Și acești români nu-i poți afla decât înregimentați sub drapelele L. a. n. c. cari au credința fermă că mai curând sau mai târziu a lor trebue să fie biruința. Pentru dovedirea celor amintite mai sus semnalez, un caz dealtfel foarte semnificativ. Jidanul Majer Ghadner a mers cu îndrăsneala până la obrăsnicie de a se prezenta populației nevoiașe „încredințat" al M. S. Regelui pt. a ameliora starea șomerilor dela cari încasa sume respectabile promițându-le în schimb ajutoare și diferite situații. Dupăce a excrocat prin acest procedeu o mulțime de nenorociți, se deplasa „jivina hidoasă" în cafenelele orașelor unde se scălda în plăceri, distrându-se în anturajul disonantelor „Cântece" mongolice. In urma denunțurilor venite din partea victimelor cari s-au văzut înșelate; excrocul jidan a fost zilele trecute arestat în Oradea. Justiția va săvârși un act de conștiință când îl va expedia drept în cetatea cu porțile zăvorite, unde să-i putrezească ciolanele. Iată exemplarul original cu nasul coroiat, alui Iuda! Glasul strămoșilor noștri ne strigă din mormânt să înfierăm cu toată energia aceste acțiuni mârșave ale perciunaților cari de atâtea decenii exercită pe trupul istovit al scumpei noastre Românii Jaful! Iar acei cari vor avea mândria a se numi demni urmași ai străluciților noștri înaintași și cari își vor face datoria până la urmă, sunt aderenții inimosului român A. C. Cuza, cari coalizați vor întări zidurile credinței românești în fața uneltirilor cari zi de zi caută să distrugă tot ce s-a făcut prin jertfă și sânge. Să realizăm dorința arzătoare de a ne închega toate puterile noastre fizice, intelectuale și morale, întru consolidarea și întărirea noastră ca stat și neam.

Alături de apreciatul și supremul Președinte al L. A. N. C. care a încărunțit în sfântul său crez național, și care a plămădit cadrele sufletești din care conștiința și geniul neamului românesc va construi marele edificiu încăpător numai și numai pentru fiii săi devotați, vom realiza în curând semnificația cuvintelor: România Românilor!

Horia Vișoiu.

«Quod licet Iovi, non licet bovi»*)

A trecut mai bine de o lună de zile, de când într'una din cele mai înguste străzi ale orașului nostru, Timișoara, în strada 10 Mai, în dreptul clădirei care adăpostește banca comercială „Italo-Română", s'a ridicat o baricadă: Țărușí înalți de fier legați între ei cu sârme și proptiți cu scânduri, ocupă o porțiune destul de mare din trotuarul îngust al acestei străzi, tocmai la un punct care prezintă un mare pericol pentru cetățenii acestui oraș.

S'au întâmplat chiar multe accidente, unele cunoscute altele necunoscute încă poliției. S'au făcut iarăși mai multe reclamații contra acestui abuz al băncii amintite, care își repară acoperișul clădirei, și poliția a rămas totuși impasibilă.

De ce oare nu ia poliția nici o măsură contra acestui abuz al băncii și să ordone ridicarea baricadei, care, dacă e necesară în timpul orelor de lucru(8—12 și 13—15), nu mai este necesară în restul zilei și timpul nopții?

Și, de ce are gardianul din postul fix din apropriere consemnul ca să păzească această baricadă, să nu fie asvârlită în stradă de cetățenii indignați de acest abuz ocrotit de poliție?

Răspunsul la aceste întrebări e clar ca lumina zilei. Vechea zicală latină: „*Quod licet* Iovi, non licet bovi" (ce-i este permis lui Dumnezeu, nu-i este permis boului), se potrivește de minune în cazul de față.

Da! Pentrucă băncile reprezintă pe Dumnezeu în fața poliției noastre, deci, proprietarii jidani ai băncilor sunt feriți și ocrotiți de rigorile legilor; iar cetățenii, cari sunt expuși accidentelor din cauza abuzurilor ocrotite de poliție, sunt simpli boi de pus în jug. Pentru ei nu există lege care să-i ocrotească, decât numai din acelea care să-i pedepsească...

Cunoaște d. chestor al chesturei Timișoara, acest caz? Și ce are de zis? Dacă nu-l cunoaște, ar fi de dorit să se sesizeze și să ordone ridicarea baricadei jidovești din strada 10 Mai.

Așteptăm! *Op. Publică.*

* Ce-i este permis lui Dumnezeu, nu-i este permis boului.

Nu vor scăpa!

In țara noastră cea bogată
In sfintele noastre comori,
S'au înfipt ca la ei acasă
Jidanii răpitori.

Ca niște lipitori flămânde
Sug din vlaga bietului popor,
Ajuns prin voința partidelor
In ghiara lor.

Și cu noroi ei ne împroașcă
Prin presa lor din Sărindar
Făcându-ne să urcăm drumul
Spre Calvar.

Dar când vom ajunge la capăt,
Când nu vom mai putea răbda,
Chiar în pământ de se vor
ascunde,
Nu vor scăpà.

Gh. V. Stroescu.

Biserica fără stăpân.

O gazetă jidovească din Timişoara îşi bate joc de Hristos. Teologii noştri n-au curajul să răspundă.

Intâmplător îmi cade în mână numărul 5 din Ianuarie c. al gazetei cuşer: „Uj Kor", ce apare la Timişoara şi se zice de organ al „Federaţiei naţionale jidoveşti ardelene", cu redacţia în strada General Grigorescu No. 3. Ea poartă un mare „Mogendovid" pe frunte.

Deci ceeace se scrie aici este opinia *unei federaţii jidoveşti,* nu a vre-unui singur jidan sifilitic şi urduros din redacţia numitei ruşini tipărite, în România Mare, sub guvernarea francmasonilor de toate nuanţele posibile şi imposibile.

Pe pagina 4 se află un articol cu titlul: „Ezzel szemben" (faţă de aceasta), care dovedeşte, că aşa zişii „Intelectual" jidani întru nimic nu se deosebesc de păduchioşii caftangii din Galiţia, când este vorba de a terfeli credinţa creştină şi a batjocori pe Hristos. Aici aşa zisa „cultură", n'a fost în stare să schimbe nimica din caracterul nomad al rasei spurcate jidoveşti, în decurs de 2000 ani şi nici nu va fi cândva în stare de a schimba mentalitatea lor semită. Numai moartea poate nimici în sufletele lor ura faţă de tot ce nu este jidovesc, doar şi religia lor nu ar avea nici un înţeles pentru dânşii, dacă ar elimina dintr'ânsa tot ce este ură şi duşmănie faţă de ceilalţi oameni de pe pământ.

In furia lor oarbă şi turbată, aceşti idioţi se demască în toată goliciunea imbecilităţii lor sufleteşti şi trec peste graniţele puse de dânşii pentru a nu fi recunoscuţi şi demascaţi de creştini.

Acest „erou" şi „persecutat" jidan, care adună milioanele creştinilor prin fraudă şi excrocherii, mereu să vaită că ar fi persecutat, când nici dracu nu-i are de grijă şi când trăieşte de o mie de ori mai bine, la noi, ca în sânul lui Avram, — acest porc de câne are îndrăzneala de a-şi bate joc de Hristos, afirmând, că osemintele Lui ar fi fost desgropate acuma de un oarecare profesor, „archeolog" jidan.

Intregul „Testament nou" este „răsturnat" prin aceasta nouă „descoperire". Toate gazetele din România au comis imbecilitatea de a reproduce aceasta „Descoperire" senzaţională, fără a-şi da seama de prostia ce fac.

Dar aşa se vede, că preoţii noştri nu cetesc gazete, sau nu pricep ce este tipărit în ele. Mă refer la preoţii reclamagii şi demagogi ai partidelor politice, cari multă vrajbă şi venin au turnat în popor şi mereu le umblă gura, în locuri unde nu ar avea ce căuta. Nu la bieţii parohi ai satelor, cari alături de plugari trag din greu în jugul neajunsurilor şi trăesc ca vai de ei.

Reproduc, în traducere, articolul provocător pentru a da ocaziune tuturor bunilor creştini să se convingă despre actul de grosolană provocare comis de imbecilul circumcis şi aştept să se ia măsuri contra provocătorului, din partea clerului, care are datoria să-şi apere biserica. Aceasta sarcină să nu o lase în cârca laicilor.

Ei, da,... e puţin cam neplăcut, atât de neplăcut, caşi omul, când joacă „şakk", cu un domn mare şi trebue să-şi concentreze toată atenţia, ca — ferească D-zeu, — să nu-i dea „şakk-matt" adversarului. Şi atunci o întâmplătoare neatenţie, un pas într'adevăr involuntar şi... puff!... ai dat de belea. Domnul mare nu poate mişca, e „şakk-matt" (a pierdut jocul. Nota Red.) Irevocabil şakk matt, ori cât s'ar trudi omul să repare acel greşit şi involuntar pas, care i a adus o victorie nedorită... La ce ne-ar folosi nouă o asemenea victorie?

*

Ca să vezi, profesorul Sukenik — arheologul savant al universităţii hebraice din Ierusalim, atâta a săpat şi zgăriat pământul palestinian, până când a scos la lumină — să zicem, coştiugul nu al lui Hristos. Să zicem, că e coştiugul şi scheletul putrezit al unui jidan, care a trăit de mult, de mult, şi a murit exact cu 1900 ani mai înainte, şi a fost înmormântat în Ierusalim şi pe care întâmplător l-a chemat: Isus, fiul lui Iosif. Neplăcut... foarte neplăcut.

Intr'adevăr, se poate pricepe, că profesorul Sukenik şi universitatea hebraică din Ierusalim ar dori să repare cumva „şakk-matt"-ul ce l-au dat teologiei creştine. Ne trebue nouă o asemenea victorie? De douămii ani am tot permis să ni se dea nouă „şakkmatt" şi acuma vine o neatenţie întâmplătoare şi ....amintim numai pe cea mai mică: închipuiţi-vă. In Ierusalim însuşi vre-o cinci confesiuni creştine diferite, au biserici centrale şi în fiecare biserică se păstrează „adevăratul" coştiug al lui Hristos, sau cel puţin, biserica respectivă „este zidită peste mormântul lui Isus". Armenii jură că biserica lor este adevăratul mormânt a lui Hristos, catolicii şi celelalte confesiuni creştine merg până la cuţite — în înţelesul strict al cuvântului, — dovedesc până la cuţite că biserica lor este nefalsificatul mormânt adevărat al lui Hristos, — şi acum vine arheologul nenorocit, desgroapă din mitra pământului un coştiug oarecare şi — ne-a trebuit asta nouă?

*

Faţă de acestea, a fost păcat, că profesorul german Lietzmann, teologul creştin s'a grăbit aşa de mult cu o desminţire. Din aceasta mare grabă şi din desminţirea protest omul ar mai fi în stare să presupună că de fapt e vorba despre rămăşiţele pământeşti ale lui Isus acela, pe care savantul prea evlavios vrea să-l apere de toate dependinţele pământeşti. Putem spune profesorului Lietzmann şi tuturor sufletelor creştine îngrijorate, — să fie liniştiţi — coştiugul şi oasele putrezite ale Isusului despre care ei cred, nici când nu se vor afla. Acel om, a cărui coştiug a fost scos la lumina zilei de sapa profesorului Sukenik, din mitra pământului evreu de odinioară, a fost un simplu evreu, un simplu tiner evreu sărac, care cu toată conştiinţa rasei sale s'a mărturisit de evreu, care în avântul marei sale puteri sufleteşti a vrut să transpună învăţăturile profeţilor vechi jidani, în viaţa de toate zilele ale poporului său, care cu crâncenă putere a zbiciuit neamul său tocmai de aceea, pentrucă o arzătoare dragoste faţă de neamul său jidovesc, a ars într'ânsul, pe care adversarii de pe atunci poate că nu l-au înţeles şi urmaşii de mai târziu cu toată siguranţa, — care a murit în Ierusalim şi a fost înmormântat învălit în „talles", ca mulţi alţi simpli jidani — şi pe care, pe când era în viaţă l-au chemat de Isus, fiul lui Iosif. A murit, l-au înmormântat şi acum, după aproape 2000 ani, sapa unui alt jidan îl scoate la lumina zilei. Asta-i tot. De fapt, coştiugul lui Isus acela, pe care-l crede savantul profesor în fanatismul său creştinesc, profesorul Sukenik nu l-a desgropat. De fapt, Sukenik nu l-a desgropat şi nici nu-l va desgropa niciodată, pentrucă acel Isus n'a murit nici odată şi nici când n'a fost înmormântat. Acel Isus trăeşte şi nu are nimic comun cu vechiul cimitir din Ierusalim. Acel Isus nu este un tiner evreu palid la faţă cu păr negru şi barbă roşcatică, în vânele acelui Isus curge sânge curat german curge sânge românesc, curge sânge maghiar şi se poate afla dela „Naţi"-ii berlineze până la eroii de cinematograf din Iaşi pretutindeni, unde se bat jidanii şi se aude văitat jidovesc. Sufletul creştinesc al profesorului Lietzmann poate fi liniştit.

*

Acestea rânduri jidoveşti au văzut lumina zilei, în Timişoara, în anul 1931, şi ştirea „senzaţională" a fost reprodusă în mod inconştient şi de gazeta catolică-germană de aici şi conştient de întreaga presă jidovească locală, fără ca reprezantanţii bisericii dominante să se sesizeze.

Lumea creştină să ia act.

A. Ţieranu

Unde există un adevărat umanitarism.

In statul Thüringen, în Germania, unde guvernul provincial este compus din membrii partidului naţional-socialist de sub şefia lui Adolf Hitler, admirabilul patriot german, s'a votat o lege prin care se opreşte înjunghiarea rituală jidovească a animalelor de tăiat. Proectul de lege nu a obţinut nici un unic vot contra... Comuniştii s'au obţinut dela votare, ceialalţi au votat pentru.

Aceasta se întâmplă într'o ţară cultă cu un popor conştient despre cruzimea barbară ce se practică de „hahami" la „înjunghiarea rituală".

Sentimentele de umanitarism se manifestă numai la popoare culte. Aşa în Thüringen, unde s'a pus capăt pentru totdeauna, unei tradiţii jidoveşti, idioate, barbare şi revoltătoare, care jigneşte şi ultragiază cel mai elementar bun simţ.

Ce este a se înţelege sub înjunghiare rituală?

Iată ce:

Un spurcat şi păduchios jidan, numit de „haham" sau „şachter" prinde nenorocita vită sau pasere de tăiat şi îi aplică o împunsătură prin grumaz, cu un cuţit anume pregătit pentru acest scop.

Aceasta împunsătură nu este suficientă pentru a ucide imediat animalul, care se sbate, câte odată chiar ciasuri întregi în cumplite chinuri şi nu poate muri. Afară de aceasta unică împunsătură nimic nu se face animalului.

Garantez, dacă s'ar obliga un „haham să săvârşească aceasta „tăiere rituală" în mijlocul lumei adunate într'o piaţă, aceasta lume s'ar revolta într'atâta, încât ar rupe în bucăţi pe hahamul bestial.

Naţionaliştii din Thüringen şi-au făcut datoria faţă de întreaga cultură umană şi civilizaţie, când au făcut un capăt acestor ruşini nemai pomenite, care în alte locuri, între creştini întunecaţi la minte sau vinduţi jidanilor, nu se observă, — cum e cazul şi la noi.

In Thüringen se elimină o ruşinoasă pată de pe fruntea popoarelor arice din Europa.

Să dea Domnul, ca şi la noi să se facă lumină în capetele românilor şi să se oprească şi la noi aceasta bestială şi barbară practică jidovească, care formează cea mai murdară ruşine în istoria întregei omeniri.

Să imităm gestul nemţilor.

Să imităm şi noi odată ceva bun, nu numai ce-i rău şi ruşinos.

A. Ţieranu.

Scrisoare dechisă către dl Sever Bocu.

Domnule Ministru, Subsemnatul cu onoare *Vă fac cunoscut:*

că dl deputat naţional-ţărănist Grigore Ion, din data de 1. Oct. 1930 este în serviciul Directoratului VII, ca funcţionar la Serviciul Muncii, ocrot. soc. şi sănătate publică, secţia educaţiei poporului, deci în baza articolului 31 din Legea electorală — în vigoare astăzi — îşi pierde *în mod automat* mandatul de deputat, acceptând o funcţiune publică incompatibilă cu scaunul de deputat,

In consecinţă *Vă rog:*

să binevoiţi a anunţa pe dl preşedinte al adunării Deputaţilor despre pierderea automată a mandatului de deputat al dlui Grigore Ion, urmând a-l obliga să restitue eventualele diurne ce ar fi încasat în mod ilegal.

Aţi afirmat, că nu toleraţi nici o ilegalitate în Directoratul VII şi vă rog să ne-o dovediţi în cazul de mai sus.

Cu distinsă stimă

A. Ţieranu

Mica publicitate.

S'a pierdut buletinul roşu No. 115214 eliberat de Biroul Populaţiei, Timişoara, pe numele Rozalia Vinczencz. Cine l-a aflat este rugat să-l trimită la Biroul Populaţiei.

Sindicatul Agricol din Timiş — Torontal.

Sindicatul agricultorilor din Timiş-Torontal, funcţionează de ani de zile, în acest judeţ, fără să i se dea cuvenita importanţă şi fără să desvolte vre-o activitate mai intensă sau remarcabilă.

Lipsa de mijloace materiale şi de intelectuali binepregătiţi în ale agriculturei, au facut, ca acest sindicat să tânjească în trecut.

In primăvara anului 1930, am făcut cunoştiinţă mai de aproape cu acest sindicat, când adunarea generală m'a ales de cenzor al sindicatului. De atunci mult mă interesează activitatea acestei importante organizaţiuni plugăreşti.

De la început am constatat, că şi aici, ca în toate treburile româneşti — *cearta şi intriga — este principala preocupare* a membrilor. Onoare excepţiunilor! Oameni cu prea puţină cultură şi lipsiţi de modestie şi-au luat nasul la purtare şi au făcut pe grozavii, alungând pe toţi aceia, cari au venit în mod cinstit, cu gând curat şi desinteresat să dea o mână de ajutor.

Oamenii fără experienţe, cu nasul prin nori, s'au pus în fruntea sindicatului de unde au delăturat pe dl Dr. Ciobanu, din motive de răzbunare politică a unor oameni proşti şi inculţi.

Directorul sindicatului a făcut pe „Napoleon". El tăia şi spânzura fără grijă sau frică.

Preşedintele, un ţăran cu carte, dar pierdut în sferele moarte ale „teosofiei", — care n'are nimic de a face cu plugul, — venea dela Poşdea, în fiecare săptămână câte odată, ca să iscălească actele şi să vadă ce este nou.

Dar nu a văzut nimica, pentrucă nu putea vedea deloc, ne având ochelarii priceperii în treburile de contabilitate sau comerţ. El visa mereu înainte.

Imi este simpatică figura lui visătoare, deşi îl compătimesc pentru halul de nenorocire în care a căzut.

Aşa-i românul nostru: susţine, că ştiinţa despre dumnezeire, cum o propagă străinii, ar fi mai bună, ca aceea a bisericii noastre, — face aceasta comparaţie, când nu este în drept s'o facă, pentrucă şi-a dat toată osteneala să studieze ştiinţa străinului, dar *n'a studiat DELOC învăţăturile bisericii noastre străbune.*

Şi astfel omul cade în păcate.

In astfel de condiţiuni nu ne mire faptul, că treburile nu au mers deloc şi dl director a angajat cheltuieli de peste 200.000 lei, fără să întrebe consiliul de administraţie.

Dl Dr. Boleanţu, prefectul judeţului şi delegaţia permanentă a judeţului au avut dărnicia de a acorda un ajutor de 700.000 lei, sindicatului, pentru promovarea agriculturei. Pentru acest nobil gest, care dovedeşte o profundă pricepere a durerilor săteşti, dl Dr. Boleanţu şi Dr. Ionescu li se cuvine toată lauda şi recunoştinţa.

Ce s'a făcut cu aceşti bani? Nimica!

S'au depus pe la bănci ca să aducă venit băncilor.

O idee mai nenorocită ca aceasta nici nu s'ar fi putut afla.

Pentru aceasta şi pentru alte nereguli ce s'au aflat, consiliul de administraţie, în şedinţa sa din 3 Martie c. la care a participat şi dl Dr. Boleanţu, dl primcontabil al judeţului Bobeiu şi eu, a votat cu 8 voturi (din totalul de 10) destituirea dlui Iesteanu din postul de director al sindicatului.

La adunarea generală ce va urma se aşteaptă şi alte demisii de membri din conducere.

Cu aceasta sperăm să se fie spulberat toată demagogia ce s'a făcut în acest sindicat şi pe viitor, credem, că va ajunge pe astfel de mâni, cari vor fi în stare să-l conducă în folosul real al plugarilor din acest judeţ.

Ideea sindicalizării plugarilor este de cea mai mare imporanţă, astăzi, când toţi dracii s'au unit în contra plugarilor pentru jefuirea totală a satelor. Nici când n'a fost mai mare nevoie de unirea plugarilor într'un mănunchi, ca astăzi.

Dar numai cu o singură condiţie se poate face bine ţăranilor prin sindicat:

Dacă se alungă pentru totdeauna POLITICA DE PARTIDE, din sânul sindicatului. Numai astfel va prospera el şi numai astfel va fi de folos real.

In caz contrar rămâne o gască parazitară de lingăi, care îşi caută calea de a se îmbogăţi, fără muncă.

Deci se aşteaptă, că la viitoarea adunare generală să se prezinte ţăranii în mare număr şi să ceară ce am arătat mai sus.

A. Ţieranu

Nici un ac dela

JIDAN!

Citiţi şi răspânditi

„SVASTICA BANATULUI"

Indulgenţă sau Ignoranţă?

După un deceniu şi mai bine dela unire, ne-a fost dat să trăim zile grele. Zile cari ne reamintesc timpurile de restriste sub guvernarea de tristă memorie a celor de origine asiatică, când în ţara românească stăpânea străinul.

Şi toate aceste decepţii sunt provocate de autorităţile „zise" române cari în exercitarea atât de „conştientă" a funcţiunilor orbiţi de marile lor preocupări, sau de „altceva" permiţând acelora cari de câte ori li se dă ocazie boicotează tot ce este românesc, unele acţiuni foarte simbolice cari apar fie ca concursuri de Miss-e, fie ca manifestaţii muzicale. Iar atunci când un om stăpânit de sentimente româneşti caută a reacţiona şi a arăta intenţiunile pătimaşe ale acestor străini, presa maghiară-jidovească, condusă de doctrina criminală Talmudică infectează atmosfera ţării cerând Ligei Naţiunilor să intervină, pentrucă în România sunt transpuşi în starea sclaviei infierându-li-se libertatea, acesta e urletul presei susamintite deţinută de cahal şi finanţa lor bancară. Fără ca să fii pătruns de un naţionalism intrasigent, dar posedând un gram de conştiinţă naţională nu poţi admite ca acei ce până mai eri alaltă eri erau călăii neamului românesc, să se lăfăiască în aceasta ţară ca ordinară. Poate va spune cineva că libertatea minorităţilor trebue garanta Da! Dar libertatea să nu fie dusă prea departe, pentrucă în acest caz ea că poate constitui ceace a fost pentru Austro-Ungaria. Indulgenţa românului e speculată. Fiindcă nu poţi admite ca în al treisprezecelea an dela unire presa Jidano-maghiară din Buda-Pesta să organizeze în ţara românească diferite concursuri, ca şi cele de frumseţe etc. pentru stabilirea unui prremiu, Miss Transilvania. Şi aceasta nu este o îndrăsneală? Nu vi se pare ceva semnificativ? Autorităţile noastre dorm în pace şi onor narcotizate de demnităţile ce le oferă aceşti organizatori, sau intocsicaţi de străinismul în anturajul căruia se află. Iar culmea neruşinării o stabilesc unele romănce cari ţin de demn a concura la aceste concursuri de „frumseţe" — expunându-şi goliciunea în faţa negustorilor de carne vie.

Dând dovadă că excelează prin lipsa unei educaţii naţionale-morale mai ales când unele sunt fiice de preot român care pe vremuri era martirul românismului şi a cărui călăi azi caută a utiliza cea mai scumpă comoară a acestora. Acestea ispitite de laurii triumfului şi aclamaţiile celor de rassă mongolă, ignorează cuvintele pline de înţeles ale Bibliei strămoşeşti, care le strigă: Vai vouă celor ce curăţiţi exteriorul, iar în lăuntru sunteţi plini de necurăţenie. Unde este frumuseţea sufletească a acestora, şi mândria naţională? Opinia românească va ştii să plaseze aceste făpturi la locul binemeritat. Regretul nostru devine mai pronunţat atunci când ni se dă ocazia a vedea sărbătorirea acestor concurse înpodobite de strălucitoarea şi sfânta uniformă a ofiţerilor români şi autorităţilor cari în schimb excelează prin absenţă la manifestaţiile româneşti.

Renegaţilor ruşine!

. . . .

O tempora o mores!

Horia Vişoia

BCU Cluj / Central University Library Cluj

AERO-CLUB.

In rândul diverselor cluburi sociale şi sportive încearcă să intre un nou club, care nu are nimic afară de nume, comun cu celelalte cluburi.

O mână de oameni din Timişoara, cu foarte mult entuziasm şi puţine mijloace, au încercat să înfinţeze un Aero-Club.

Apelul făcut către cei ce puteau să ajute această iniţiativă a rămas însă fără răsunet.

Un Aero Club, ar insemna o grupare a acelora cari iubesc şi înţeleg aviaţia. Un club a sburătorilor neprofesionişti, cari fac propaganda aviaţiei cu avioane şi nu cu medalii şi conferinţă.

Timişoara din fericire are câţiva piloţi de foarte bun renume, cari cu entuziasmul ce nu mai zburătorii îl au, au acceptat apelul comitetului.

Ar fi rămas o chestiune capitală, ă găsirii mijloacelor. Ori cine, care nu cunoaşte materia aviaţiei, ar fi crezut că e vorba de milioane. Ei bine nu. Ar fi fost nevoe de 500.000 Lei, pentru a putea amenaja un aerodrom provizoriu şi a cumpăra două avionete de şcoală

Această sumă nu s'a găsit.

La noi se fac colecte şi se dau fonduri pentru coruri, încurajarea creşterii gândacilor, societăţi de pompe funebre şi alte instituţiuni a căror utilitate nu o discutăm dar pentru „Aviaţie" nu, sau cel puţin nu aşa cum ar trebui.

Aero-clubul din Timişoara ar fi avut scopul să creeze o şcoală de pilotaj la Timişoara, care aducea o reală contribuţie la siguranţa statului prin contigentul de piloţi brevetaţi, ce s'ar fi format în fiecare an.

Negreşit, că la preţul avionetelor de azi, care nu întrece banii plătiţi pentru un automobil, s'ar fi găsit foarte mulţi piloţi, cari după terminarea şcolii, ar fi cumpărat o avionetă proprietate, întrucât — beneficiau de hangar, servanţi, benzină şi ulei gratuit şi astfel numărul avioanelor ce avem azi, în ţară s'ar fi mărit în mod automat.

Desigur, că o şcoală de pilotaj la Timişoara şi câteva meetinguri de demonstraţii ar fi trezit mai mult interesul general faţa de aviaţie decât o sută de conferinţe şi broşuri de specialitate.

Acest triplu interes, atât de clar pentru ori cine care e de bună credinţă, n'a fost apreciat. Aero-clubul a rămas de aceasta dată în aer.

Credem însă, că Banatul prin

trimiterea unui avion (Timis-Torontal) în hangarele dela Băneasa (Bucuresti) nu şi-a terminat datoria ce o are pentru aceasta ramură de apărare a ţării.

Sperăm că, aşa întârziat dar totuşi oamenii de bine vor conclude în utilitatea acestei instituţiuni chiar dacă n'ar fi să motivăm prin faptul că un aerodrom la Timişoara ar face posibil angrenarea Banatului în ruta intarnaţională de sbor Paris-Viena-Budapesta-Belgrad-Bucureşti. Poate chiar bătrânul „Timiş-Torontal" ar putea să înceapă sboruri între oraşele din apropiere, formându-se astfel un început de trafic aerian în aceste părţi.

Astăzi, credem că, mişcarea pornită pentru aero-clubul din Timişoara, pe lângă ori ce considerente sportive şi poate comerciale — devine o datorie naţională a tuturor acelora cari trăind „azi" privesc înspre „Mâine".

Timişoara, la 11 Martie 1931.

Pilot,

Societatea de istorie şi arheologie

Nr. 59 | 1931.
4 Martie

Convocare.

Conform art. 32 din statute, domnii membri ai Societăţii de istorie şi arheologie din Timişoara sunt convocaţi în *adunarea* generală pentru ziua de 15 Martie a. c. la orele 10 a. m. în sala festivă a Primăriei Timişoara.

ORDINEA DE ZI:

1. Deschiderea adunării generale — cuvântul preşedintelui.

2 Alegerea cenzorilor pentru verificarea socotelilor şi alegerea a 2 membri pentru verificarea procesului-verbal al Adunării generale.

3. Raportul secretarului general ddspre activitatea Societăţii în anul trecut.

4. Raportul casierului despre gesţiunea financiară a Societăţii şi proectul de buget pe 1931.

5. Raportul cenzorilor.

6. Alegerea a doi membrii în Comitet.

7. Propuneri şi interpelări.

Preşedinte *Dr. I. Miloia.*

Secretar *G. Postelnicu*

Din viaţa satelor noastre.

Nadăş-Timiş. Lupta dusă de bunii români din această comună pentru întronarea unei gospodării adevărat româneşti la primărie, fără amestecul jidanului Meister, harhărul lui Totis, îşi arată roadele.

De când funcţionează ca primar dl. Vasile Toroc, în ciuda mizeriei generale, s'au făcut lucrări de interes obştesc, cum în alte comune nu s'a putut face. Astfel s'a făcut pavaj de ţigle pe lângă case, aşa că lumea poate circula pe stradă şi pe vremuri ploioasă, ca în oraş. Aceasta peste întreaga comună.

A dat sprijin la menţinerea corului, luptând alături de dnii: Nicolae Chevereşan, Florea Guchici, Aurel Luţai, harnicul conducător de cor, având şi sprijinul dlui preot Albani şi înv. Mihai Ciudin, au reuşit să dea un foarte bine reuşit concert în Lipova şi în Bencecul german unde au fost chemaţi de şvabi.

Iată că se dovedeşte necesitatea luptei naţionale care a adus roade frumoase în ciuda duşmanilor de tot felul, cari faţă de progresul românesc trebue să stea cu botul pe labe.

*

Teş. Duminecă în 22 Februarie a. c. s'a ţinut în com. noastră o frumoasă şi bine reuşită serbare culturală urmată de dans.

Programul a fost executat de elevii şcoalei primare din loc cu multă precizie, iar bucăţile de poezii au plăcut mult.

Tot meritul acestei serbări de natura căreia se simte în mod pronunţat necesitatea la sate îl are activul şi vrednicul înv. Sârbovan Ştefan care prin munca intensivă ce o depune în slujba culturei, se afirmă demn de cariera pe care şi-a ales-o. Deasemenea merită laude şi D-nul Primar al acestei com. care a dat tot concursul acestei serbări.

Spectator

Reclama este Sufletul Comerţului.

CINEMA:

CINEMATOGRAFUL CAPITOL
DELA 13 MARTIE
Premieră în România! Premieră pentru România
100% film vorbitor german!

FAVORITUL FEMEILOR

Excelentă dramă din viaţa unui renumit tenorist de operă.
«EMIL JANNINGS — OLGA TSCHECHOWA — HANS MOSER
Monopol: Matadorfilm-Braşov

CINEMATOGRAFUL APOLLO
DELA 13 MARTIE
Frumosul film sonor!

LONDRA IN FLACĂRI

Dramă din viaţa războinică cu avioane şi Zeppeline deasupra Londrei.
cu
JOHN GARRICK — HELEN CHANDLER
Monopol: Astra cinematografică-Sibiu

INFORMAŢIUNI.

Dr. Augustin Maior, prim-medic, specialist, s'a mutat în Splaiul stâng al Begheiului No. 1 (vechiu) (nou No. 12), consultă pentru boli de piele şi venerice, zilnic între orele 11—12 şi 5—8. p. m.

*

Gradul de cultură al oraşului Timişoara s'a putut constata cu ocazia rulării filmului turnat la faţa locului, la descoperirea Polului Sud în expediţia căpitanului Byrd.

— Acest monumental film cultural, unic în felul său, a fost câştigat cu mari greutăţi de către destoinicul director Dl. Amos Pop.

— Publicul timişorean care la fiecare ocazie pretinde să fie considerat cult şi occidental în înţelesul strict al cuvântului, de astă dată a avut dovadă de o totală lipsă de cultură şi interes cultural. La reprezentaţiile sus-amintitului film, timişorenii au excelat prin absenţă.

Iar această absenţă, denotă o stare de întunerec şi nepricepere în capetele aşa zisei noastre burghezimi.

— Ba s'au aflat şi prostovani, cari au făcut reproşuri Dlui Director fiindcă a contractat un asemenea film!

— La schimb, dacă ar fi adus orice film pornografic şi obscen cu un conţinut destrăbălat, — cinematograful ar fi fost arhi-plin.

— Un barometru mai potrivit care să înregistreze gradul de cultură al Timişorenilor, nici nu s'ar fi putut afla.

*

Sinuciderea unui elev. La şcoala normală din Timişoara, un elev a fost aflat spânzurat de un pom din grădina şcolii.

— Acesta este al III-lea caz de sinucidere între elevii în timpul din urmă.

— Sistemul de învăţământ greşit în România, anarhia ce domină în tagma profesorală, politica criminală care s'a întrodus în şcoală şi Ministerul Instrucţiei Publice compus numai din francmasoni, nici nu pot recolta alte roade, ca distrugerea morală a elevilor.

*

Teatrale Duminecă în 15 III. a. c. va avea loc în sala teatrului, reprezentarea piesei „Omul cu mârţoaga" şi parodia „Două mârţoage" ambele de Dl. Ciprian rolurile principale vor fi interpretate de Ciprian, şi Morţun. Intre actul 3—4 al piesei, va fi sărbătorit Dl Ciprian pentru succesul obţinut cu această comedie la Berlin, iar Dl Morţun împlinind 30 ani serviţi pealtarul artei.

Pentru d. primar al com. Şicula j. Arad. Suntem informaţi că primăria Şicula îşi face cumpărăturile zilnice dela jidanul scârbos Samuel Pless.

Inregistrăm cu cea mai mare durere ştirea. Când în Şicula sunt 4 comercianţi români Onor. primărie nu crede de cuviinţă a ajuta comerţul românesc, pe fraţii de acelaş sânge?

Ne doare faptul şi facem apel la sentimentul românesc al dlui primar pentru a pune capăt unei stări ce nu mai poate dura fără să nu jignească conştiinţa naţională a bunilor Români din acea comună.

Aşteptăm.

Corpul Portăreilor Tribunalului Timiş-Torontal.

Nr. 7518/1930.

PUBLICAŢIE DE LICITAŢIE.

Subsemnatul Portărel aduc la cunoştinţă publică, că în urma decisului despre ordonarea execuţiei de indestulire cu Nr. 3341/1928 a Judecătoriei rurale Timişoara şi în urma decisului despre delegare cu Nr. G. 6395/1930 al Judecătoriei rurală Timişoara în favorul lui Dr. Cornel Grofşorean repr. prin Dr. C. Grofşorean advocat din Timişoara pentru suma de 800 Lei capital, interese dela 16 Octomvrie 1930 şi pentru spese în 1340 Lei deja stabilite şi cele ce se vor mai stabili, se fixează termen pentru efectuarea licitaţiunei pe *ziua de 27 Martie* 1931 ora 4 p. m. în comuna Sag Nr. 469 pe când şi unde se vor vinde prin licitaţie obiectele secvestrate şi anume una maşină de cusut, şi diferite mobile de casă preţuite în 5800 Lei.

Timişoara, la 10 Martie 1931.

Portărel.
Indescifrabil

Corpul Port. Trib.—Timiş — Torantal.

No. 480/931.

PUBLICAŢIE DE LICITAŢIE.

Subsemnatul Portărel aduc la cunoştiinţă publică, că în urma Decisului despre ordonarea execuţiei de îndestulire cu No. 410/931 a Judecătoriei I. Urbane Timişoara şi în urma decisului despre delegare cu Nr. G. 410/931 al Judecătoriei I. Urbană Timişoara, în favorul lui Rozalia Batta reprezentat prin Dr. Juliu Luchiciu avocat din Timişoara, pentru suma de 6.000 Lei capital, interese de 13% dela 15 Septembrie 1930 şi pentru spese în 1362 Lei, deja stabilite şi cele ce se vor mai stabili, se fixează termen pentru efectuarea Licitaţiunei pe ziua de 31 Martie 1931 ora 10 a. m. în Timişoara II. Viile Febric Str. Hönig Nr. 4, pe când şi unde se vor vinde prin licitaţie obiectele sechestrate şi anume: un pian, un birou, şi diferite mobile de casă preţuite în 28.900 Lei.

Timişoara, la 12 Martie 1931.

Indescifrabil
portărel

Tiparul Tipografiei Diecezane Aarad.